

Z., dnia 20 października 2017 r.

Sygn. akt Do (...)

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w składzie:

Przewodniczący: radca prawny R. P.
Członkowie: radca prawny R.O.
radca prawny E.S.
Protokolant: A.N.

na rozprawie w dniu 20 października 2017 r., w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. przy ul. (...), po rozpoznaniu sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego E.D. z dnia (...).r. sygn. akt RD (...)o ukaranie radcy prawnego J. K. PESEL: (...), nr wpisu na listę radców prawnych (...), obwinionego o to, że:

- I./ w dniu (...)r. przyjął pełnomocnictwo procesowe od (...) D.J., a następnie od dnia (...) r. reprezentował go przed S.R.w G.(...)w sprawie o sygn. akt (...) przeciwko (...) w sytuacji, gdy (...) był również jego klientem w sprawach prowadzonych przed S. R.w G. (...) w sprawie o sygn. akt (...) z powództwa M. R. oraz w sprawie o sygn.akt(...) z powództwa G. G.,
tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 28 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);
- II./ w okresie od dnia (...) r. do dnia (...)r. zobowiązany pismem z dnia (...) r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi A. P.,
tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r. poz.233 z późniejszymi zmianami) w zw. z art.62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);
- III./ w dniu (...)r. wezwany pismem z dnia (...)r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. celem przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego nie stawił się i nie usprawiedliwił w należyty sposób swojej nieobecności,
tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r. poz.233 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);
- IV./ w dniu (...)r. wezwany pismem z dnia (...) r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. celem przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego nie stawił się i nie usprawiedliwił w należyty sposób swojej nieobecności,
tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 62 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty

Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

ORZEKA

1. obwinionego radcę prawnego J.K. uznaje za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj czynów określonych w pkt I./, II./, III./ oraz IV./ orzeczenia;
2. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt I./ orzeczenia wymierza obwinionemu radcy prawnemu J.K. karę nagany;
3. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt II./ orzeczenia wymierza obwinionemu radcy prawnemu J.K. karę nagany;
4. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt III./ orzeczenia wymierza obwinionemu radcy prawnemu J.K. karę nagany;
5. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt IV./ orzeczenia wymierza obwinionemu radcy prawnemu J.K. karę nagany;
6. na podstawie art 65¹ ust. 1. ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza obwinionemu radcy prawnemu J.K. łączną karę nagany;
7. na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. obciąża w całości obwinionego radcę prawnego J.K. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie (...)i nakazuje ściągnąć należną sumę na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w razie braku dobrowolnej wpłaty.

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w terminie 14 dni od dnia doręczenia pisemnego uzasadnienia.

UZASADNIENIE DO (...)

Pismem z dnia (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w sprawie R.D. (...) wniosł, na podstawie art. 681 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 233 ze zmianami), do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. o ukaranie radcy prawnego J.K., wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. pod nr (...) obwinionego o to, że:

1) w dniu (...) r. przyjął pełnomocnictwo procesowe od (...) D.J., a następnie od dnia (...) r. reprezentował go przed S. R. w G. (...) w sprawie o sygn. akt (...) przeciwko U M i G W w sytuacji, gdy U M i G W był również jego klientem w sprawach prowadzonych przed S R w G. (...) w sprawie o sygn. akt (...) z powództwa M. R. oraz w sprawie o sygn.akt (...) z powództwa G. G., tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 28 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2) w okresie od dnia (...) r. do dnia (...) zobowiązany pismem z dnia (...) r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. nie złożył pisemnych wyjaśnień w sprawie ze skargi A. P., tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r. poz.233 z późniejszymi zmianami) w zw. z art.62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3) w dniu (...) r. wezwany pismem z dnia (...) r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E.D. do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. celem przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego nie stawił się i nie usprawiedliwił w należyty sposób swojej nieobecności, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r. poz.233 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

4) w dniu (...) r. wezwany pismem z dnia (...) r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego E. D. do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. celem przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego nie stawił się i nie usprawiedliwił w należyty sposób swojej nieobecności, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 62 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Mając powyższe zarzuty na uwadze Rzecznik Dyscyplinarny wniosł o ukaranie radcy prawnego - za przewinienie określone w pkt. 1) - karą nagany a za za każde z przewinień określonych w pkt. 2), 3) i 4) - karą upomnienia. Ponadto Rzecznik Dyscyplinarny wniosł o obciążenie radcy prawnego kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia (...) . p. A. P. Przewodnicząca(...) w W. wniosła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. o zbadanie naruszenia Kodeksu Etyki Radców Prawnych przez radcę prawnego Jana Kłysza, w szczególności naruszenia art. 28 ust. 2 nowego KERP. Uznała iż reprezentowanie przez radcę prawnego U M i G W jako pozwanego i jednocześnie reprezentowanie powoda w innym procesie przeciwko U M i G W jest sprzeczne z etyką radcy prawnego. Precyzując wniosek wskazała, iż radca prawny J. K. reprezentuje U M i G W

(jako pozwanego pracodawcę) w dwóch sprawach z powództwa byłych pracowników urzędu, toczących się przed SR w G. sygn. (...) z powództwa M. R. oraz sygn. (...) z powództwa G. G. Jednocześnie radca prawny reprezentuje (...) D. J., jako pracownika oraz powoda, pozywającego U M i G W w sprawie o sygn. (...) toczącej się także przed SR w G. Jej zdaniem radca prawny zatrudniony w administracji publicznej powinien dochowywać najwyższych standardów zawodowych, a przede wszystkim etycznych.

Pismem z dnia (...) r. radca prawny J. K. został zobowiązany przez Rzecznika Dyscyplinarnego do złożenia pisemnych wyjaśnień w terminie 14 dni od otrzymania pisma oraz do przedłożenia dokumentów na poparcie swoich twierdzeń.

W odpowiedzi (pismo z dnia (...)) radca prawny wyjaśnił, że od (...) zatrudniony jest w U M i G W w charakterze doradcy (...) D. J. Dodał, że pełniona przez niego funkcja jest ściśle związana z zajmowanym przez (...) urzędem i w głównej mierze sprowadza się do merytorycznego opiniowania działań i zamierzeń D.J., jak też szeroko rozumianego doradztwa z punktu widzenia przepisów prawa oraz również doświadczenia zawodowego i życiowego. Podniósł także, iż wykonując powierzone obowiązki, wynikające z umowy, świadczył pracę wyłącznie na rzecz (...) i w interesie (...), pośrednio zaś w interesie (...), którego kierownikiem – zgodnie z ustawą (...) - jest (...). Zaznaczył przy tym, iż nigdy nie opiniował (...) R M w W, jak też nie brał udziału w konsultacjach z radnymi czy sesjach R M, bez wyraźnego upoważnienia (...). Przyznał również, iż reprezentował U M i G W w sprawach sądowych z powództwa byłych pracowników, tj. m.in. M. R. i G. G. W swoich dalszych wyjaśnieniach wskazał, że uchwałą z dnia (...) R M w W postanowiła obniżyć miesięczne wynagrodzenie (...) M i G W z powodu nierealizowania ustawowych kompetencji raz złej współpracy z (...). W ocenie (...) oraz radcy prawnego J. K. zarzuty stawiane przez (...) były obiektywnie nierzeczywiste i nieprawdziwe, a podjęcie wskazanej uchwały podyktowane było przesłankami natury politycznej. Z tego względu (...) podjął decyzję o odwołaniu się od powyższej uchwały do S. P i ustanowił swoim pełnomocnikiem procesowym radcę prawnego J. K. Dodał również, że swoją decyzję o podjęciu się prowadzenia sprawy poprzedził szczegółowym zbadaniem okoliczności sprawy, podstaw prawnych oraz wnikliwą analizą ewentualnego konfliktu interesu stron, bowiem w ramach sprawy, w charakterze pozwanego występował formalnie U M i G W. Decyzję o reprezentowaniu (...) J. podjął z uwzględnieniem ciężącego na nim obowiązku zapewnienia niezależności, a także dochowania tajemnicy zawodowej oraz lojalności wobec klienta. W ocenie radcy prawnego w sporze z (...) UMi G W występował jedynie tytularnie, a do jego reprezentowania wyłącznie uprawniona była R M w W. – odwołanie od wypowiedzenia zmieniającego warunki pracy i płacy wnosi się przeciwko pracodawcy, którym – w przypadku (...) , zgodnie z ustawą o pracownikach samorządowych – jest U M. Jednakże ustawa ta powierza R M wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy wobec (...). Zdaniem radcy prawnego J. K. w ramach przedmiotowego postępowania sądowego nie występuje konflikt interesów, albowiem w charakterze pozwanego faktycznie i rzeczywiście występuje R. M., na rzecz której nigdy nie świadczył usług prawnych, a interesy powoda (...) nie są sprzeczne z interesami U M i G W, lecz de facto R M. Radca prawny wskazał również (...) na swoje osobiste przeświadczenie o niezasadności podjęcia powyższej uchwały przez (...) oraz na polityczne motywy jej podjęcia. Skargę Przewodniczącej R. M. w W. uważa za uwarunkowane politycznie działanie, którego celem jest wywarcie na niego nacisku i ograniczenie jego niezależności przy wykonywaniu zawodu.

Na skutek skargi p. A. P., po zapoznaniu się z materiałami postępowania, postanowieniem z dnia (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny wszczął dochodzenie na podstawie art. 303, 325a § 1 i 325e kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74(1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 233 z późniejszymi zmianami) w sprawie popełnienia przez radcę prawnego J. K. przewinienia dyscyplinarnego polegającego

na reprezentowaniu przed S R w G(...) D. J. w sprawie o sygn. akt(...) przeciwko U M i G W w sytuacji, gdy U M i G W jest również jego klientem w sprawach prowadzonych przed S. R. w G. – sygn. akt (...) z powództwa p. M. R. oraz w sprawie o sygn. akt (...) z powództwa G. G., tj. o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. Z 2016 r., poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 28 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.). Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone radcy prawnemu w dniu (...)

Ponadto pismem z dnia (...) Rzecznik Dyscyplinarne wezwał radcę prawnego J. K. do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w dniu (...) w celu przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego oraz zobowiązał do podania, w jakim okresie reprezentował on U M i G W w sprawach przed S R w G. o sygn. akt (...) oraz (...) a także w jakim okresie reprezentował (...) D.J. w sprawie przeciwko U M i G W o sygn. akt (...) Radca prawny odebrał wezwanie w dniu (...). Na przesłuchanie się nie stawił i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, nie złożył również żądanych przez Rzecznika Dyscyplinarnego dodatkowych wyjaśnień.

Uzupełniając swoją skargę, przy piśmie z dnia (...) r., p. A.P. doręczyła Rzecznikowi Dyscyplinarnemu projekty uchwał R M w W z (...) ,oraz (...), (...) a także protokół z sesji R M z dnia (...) ., pismo (...) D.J. z dnia (...) r. i opinię prawną sporządzoną przez radcę prawnego J. K. z (...). Podała, iż nieprawdą jest, że radca prawny J. K. nie świadczył usług prawnych na rzecz (...) bowiem ona – jako Przewodnicząca tej (...) – zwracała się do radcy prawnego o pomoc

w rozstrzygnięciu bardziej problemowych zagadnień prawnych i wydanie opinii bądź zajęcie stanowiska. Ponadto – zdaniem skarżącej – w rzeczywistości wszystkie projekty uchwał, które R M otrzymuje od (...) zawierają parafkę i pieczętkę radcy prawnego J.K. a on sam jest obecny na większości sesji R M. Dodała również, iż sam (...) przyznał, że w zakresie obowiązków radcy prawnego J. K. leży analizowanie uchwał (...), wydawanie opinii prawnych i reprezentacja U M i G W przez sądami. O powyższym świadczyć mają przedłożone przez nią dokumenty.

Pismem z dnia (...) Rzecznik Dyscyplinarne ponownie wezwał radcę prawnego J. K. do stawienia się w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z.(...) r. w celu przedstawienia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionego. Radca prawny nie odebrał wezwania. Na przesłuchanie się nie stawił i nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Wobec powyższego, Rzecznik Dyscyplinarne w dniu (...) . postanowił przedstawić radcy prawnemu J.K. wyżej opisane zarzuty oraz przesłał mu postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia (...), zgodnie z art.683 ust.3 ustawy o radcach prawnych. Pismo Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...) wraz z postanowieniem oraz pouczeniem o podstawowych uprawnieniach i obowiązkach obwinionego w toku dochodzenia zostało odebrane przez radcę prawnego J. K. w dniu(...)

W toku postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarne ustalił, iż radca prawny J. K. zatrudniony jest w UM i GW w charakterze doradcy (...) D. J. oraz świadczy usługi w zakresie obsługi prawnej. Reprezentował on U M i G W w sprawach sądowych prowadzonych przed S R w G. (...) – m.in. w sprawie o sygn.akt(...) z powództwa M. R. oraz w sprawie o sygn.akt(...) z powództwa G. G.

W sprawie o sygn. akt (...) z powództwa M.R. radca prawny przyjął pełnomocnictwo w dniu (...) . zaś w sprawie o (...) z powództwa G. G. radca prawny przystąpił do sprawy w dniu (...). Ponadto radca prawny w dniu (...) . przyjął pełnomocnictwo procesowe (...) D. J. do prowadzenia sprawy przeciwko U. M. i G.W., która prowadzona była przed S. R. w G. (...) pod sygn.akt (...)

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarne ustalił w oparciu o niżej wymienione dokumenty:

- skarga z dnia (...) r. p. A P- Przewodniczącej (...) z załącznikami, k.(...)
- pismo (...) Mi GWz dnia (...) r., k.(...)
- uchwały (...) zaopiniowane przez radcę prawnego J. K., k. (...)
- protokół nr (...) z sesji (...) z (...) r., k.(...)
- opinia prawna z dnia (...) sporządzona przez radcę prawnego J.K. k.(...)
- pismo S. R. w G. z dnia (...) , k. (...)
- pismo S. R. w G. z dnia (...) r., k. (...)
- protokół z rozprawy przed S. R. w G. z dnia (...) sygn. akt (...), k.(...)
- sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez SR w G. (...) w (...), sygn. akt (...) sporządzony przez radcę prawnego J.K., k.(...)
- pismo S. R. w G. z dnia (...) r. sygn. akt (...) oraz (...), k.(...)
- odpowiedź na pozew sporządzona przez radcę prawnego w dniu (...) r. w sprawie rozpoznawanej przez S. R. w G. sygn. akt. (...) z załącznikami, k.(...)
- pełnomocnictwo procesowe udzielone przez (...) radcy prawnemu J. K. z dnia 1(...) , k.92

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, przeprowadzone czynności w toku prowadzonego postępowania i zebrane dowody w pełni potwierdzają, że swoim działaniem radca prawny J. K. wyczerpał przesłanki z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Zgodnie z treścią tego przepisu radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Z kolei, zgodnie z art. 3 ust 2 cytowanej wyżej ustawy radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Zgodnie zaś z art. 28 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klienta, jeżeli przeciwnik klienta jest również jego klientem w jakiegokolwiek sprawie. Treść tego przepisu, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, nie wymaga oceny, czy w sprawie zachodzi sprzeczność interesów. Wystarczający jest fakt pełnienia przez klientów ról przeciwników procesowych. Posłużenie się bowiem w treści przepisu pojęciem „w jakiegokolwiek sprawie” wskazuje na jego szczególnie charakter polegający na tym, że zakaz w nim wyrażony uregulowany jest w najszerszy możliwy sposób. Innymi słowy, niedozwolone jest nie tylko jednoczesne reprezentowanie przeciwników procesowych w tej samej sprawie lub sprawie z nią związanej, ale również w zupełnie różnych, niepowiązanych ze sobą sprawach, nawet jeśli sprawy te zostały już zakończone, a stosunek prawny pomiędzy radcą prawnym a klientem wygasł. W takiej sytuacji wyłączone jest jakiegokolwiek doradztwo prawne na rzecz przeciwnika procesowego w jakiegokolwiek sprawie i nie ma możliwości uzyskania zgody klienta w tym zakresie.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że radca prawny J. K. podjął się w dniu (...) reprezentowania (...)D. J. w sprawie przeciwko U M i G W, gdy w tym czasie toczyły się jeszcze sprawy ze stosunku pracy z powództwa pracowników M. R.i G. G. przeciwko U M i G W, w których radca prawny ten Urząd reprezentował.

Zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 902) pracodawcą wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest urząd gminy. Czynności z zakresu prawa pracy wobec wójta (burmistrza, prezydenta miasta) związane z nawiązaniem i rozwiązaniem stosunku pracy wykonuje przewodniczący rady gminy, a pozostałe czynności - wyznaczona przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) osoba zastępująca lub sekretarz gminy, z tym że wynagrodzenie wójta ustala rada gminy w drodze uchwały. Przepis ten rozstrzyga kwestię, dotyczącą reprezentacji urzędu gminy (miasta) jako pracodawcy w sprawach z zakresu prawa pracy

wobec osoby reprezentującej pracodawcę w stosunkach z pracownikami. Wymienia on wyraźnie dwa rodzaje czynności, które należą do wyłącznej kompetencji przewodniczącego rady gminy (miasta), którymi są czynności związane z nawiązaniem i rozwiązaniem stosunku pracy. Pozostałe czynności należą do kompetencji osoby wyznaczonej przez wójta lub sekretarza gminy, z wyjątkiem ustalenia wynagrodzenia wójta, które ustala rada gminy. Konsekwencją w/w podziału kompetencji do wykonywania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy wobec wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest prawo do reprezentowania urzędu gminy (miasta) jako pracodawcy wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w postępowaniu sądowym. I tak w sporze dotyczącym nawiązania lub rozwiązania stosunku pracy organem reprezentującym urząd gminy (miasta) może być jedynie przewodniczący rady gminy (miasta). W sporze dotyczącym wynagrodzenia wójta (burmistrza, prezydenta miasta) organem upoważnionym do reprezentowania urzędu może być jedynie rada gminy (miasta). Jednakże, na co Sąd Dyscyplinarny zwraca szczególną uwagę, kwestia komu przepisy prawa powierzają wykonywanie czynności z zakresu prawa pracy wobec wójta (burmistrza, prezydenta miasta), czyli prawo reprezentacji, a także w konsekwencji, kto będzie reprezentował pracodawcę w sporze ze stosunku pracy przed sądem, nie mają wpływu na zasadniczą kwestię - nadal pracodawcą wójta (burmistrza, prezydenta miasta) pozostaje urząd gminy.

Z uwagi na powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie uznał za trafne wywodów i argumentów radcy prawnego J. K. przytoczonych w jego pisemnych wyjaśnieniach z dnia (...) r., jakoby U M i G w W występował w sprawie z powództwa (...) D. J., jako pozwany, jedynie tytularnie. Zdaniem Sądu brak jest również jakichkolwiek podstaw do twierdzenia, że świadczył on pracę wyłącznie na rzecz i w interesie (...) D. J.. Radca prawny J. K. zatrudniony na stanowisku doradcy, w istocie jako pracownik samorządowy, świadczył bowiem pracę na rzecz UM i G w W, który jest jego pracodawcą, co wynika wprost z art. 2 pkt. 3 ustawy o pracownikach samorządowych. Ponadto Sąd Dyscyplinarny wskazuje, iż z ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie wynika, iż nieprawdą jest, że radca prawny J. K. nie świadczył usług prawnych na rzecz R M w W - opiniował on bowiem projekty uchwał, uczestniczył w sesjach (...) w W. czy wydawał w sprawach istotnych dla jej działania opinie prawne. Sam (...) wskazując zakres obowiązków radcy prawnego J. K. podawał, iż – poza doradztwem organizacyjnym – świadczy także jako jedyny pracownik usługi w zakresie obsługi prawnej Urzędu i w ramach obowiązków analizuje pod względem formalno-prawnym projekty (...) i innych aktów prawa miejscowego, sporządza opinie prawne, analizuje i opiniuje projekty umów i porozumień, w których stroną jest (...)

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, radca prawny J. K. nie powinien podejmować się prowadzenia sprawy jako pełnomocnik (...) przeciwko UM i G W gdyż (...) ten był również jego klientem w innych sprawach. Postępowaniem tym radca prawny niewątpliwie naruszył art. 28 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjęty Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. Przy czym należy zwrócić uwagę, że przepis ten formułuje zakaz, który nie jest uzależniony od istnienia konfliktu interesów pomiędzy stronami. Dlatego też na ocenę postępowania radcy prawnego nie ma wpływu fakt istnienia lub nieistnienia konfliktu interesów pomiędzy (...) a UM i G W.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie złożenie przez radcę prawnego pisemnych wyjaśnień w okresie od dnia (...) do dnia (...), pomimo zobowiązania go pismem z (...) przez Rzecznika Dyscyplinarnego, niewątpliwie stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 62 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.). Radca prawny wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego do złożenia wyjaśnień w sprawach

wynikających z ustawowego zakresu zadań samorządu radców prawnych bądź Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, obowiązany jest złożyć wyjaśnienia w wyznaczonym terminie.

Również nie stawienie się na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego w dniach(...)r. i (...)a także nieusprawiedliwienie w należyty sposób swojej nieobecności zdaniem Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Rady Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.). Radca prawny wezwany przez Rzecznika Dyscyplinarnego, obowiązany jest stawić się w wyznaczonym terminie, a w razie przeszkody usprawiedliwić niestawiennictwo. Z uwagi na treść art. 8 ust.3 zd. 3 ustawy o radcach prawnych, który stanowi, że pisma w postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy wysyła się, ze skutkiem doręczenia, na adres dla doręczeń, wezwanie na przesłuchanie z dnia (...) należało uznać za skutecznie doręczone, a nieobecność na tym przesłuchaniu radcy prawnego uznać za nieusprawiedliwioną.

Bezsprzecznym jest również to, że radca prawny wezwany przez jakikolwiek organ samorządu - w tym przypadku przez Rzecznika Dyscyplinarnego - obowiązany jest stawić się w wyznaczonym terminie, a w razie przeszkody usprawiedliwić niestawiennictwo. Zgodnie z art.68(3) ust. 4 ustawy o radcach prawnych należyte usprawiedliwienie niestawiennictwa obwinionego na wezwanie rzecznika dyscyplinarnego wymaga, w przypadku choroby - przedstawienia zaświadczenia lekarskiego potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie, o czym radca prawny został pouczony w wezwaniu. Dodać należy, iż art. 62 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi o jednym z kluczowych obowiązków dotyczących relacji radcy prawnego z samorządem radcowskim, tj. obowiązek współdziałania z organami tego samorządu. Ponadto radcę prawnego obowiązuje szacunek i lojalność wobec organów samorządu radców prawnych.

Uchybienie obowiązkowi opisanemu powyżej, którego skutkiem w niniejszej sprawie jest przedmiotowa sprawa z pewnością narusza zasady obowiązujące profesjonalnego pełnomocnika, skoro działa on jako podmiot kwalifikowany, dysponujący wymaganą od niego wiedzą prawniczą. Wykonując swój zawód, radca prawny powinien być m.in. staranny w stopniu kwalifikowanym, a więc odpowiadającym zawodowemu charakterowi jego działalności. Prowadząc w imieniu klienta każdą sprawę radca prawny jest przede wszystkim zobligowany do przestrzegania wymogów ustalonych przepisami prawa oraz zasadami wskazanymi w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Nie zatem ulega wątpliwości, iż obwiniony radca prawny J. K. swoim postępowaniem w sposób oczywisty naruszył wyżej opisane zasady wskazane w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Sąd dyscyplinarny ustalając stan faktyczny sprawy dokonał analizy całego materiału dowodowego, co pozwoliło na pełne i nie budzące wątpliwości odtworzenie wszystkich zdarzeń będących przedmiotem rozpoznania. Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego, przeprowadzone czynności w toku prowadzonego postępowania i zebrane dowody w pełni potwierdzają, że swoim działaniem radca prawny J. K. wyczerpał przesłanki z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Poza sporem bowiem w przedmiotowej sprawie jest to, że naruszył zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, wykonując czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całości dał wiarę wyjaśnieniom Skarżącej i przedłożonym przez nią dokumentom. Sąd też w części dał wiarę wyjaśnieniom radcy prawnego J. K., w zakresie w jakim pozwoliły one na bezsporne ustalenie stanu faktycznego. Z powodów szczegółowo opisanych powyżej Sąd, nie podzielił stanowiska radcy prawnego J. K. jakoby U M i G w W występował w sprawie z powództwa (...) D. J., jako pozwany, jedynie tytularnie. Ponadto, zdaniem Sądu, przedstawione przez Rzecznika Dyscyplinarnego dowody w postaci opisanych powyżej dokumentów potwierdzają

fakt popełnienia przez radcę prawnego zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dał im w pełni wiarę.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona obwinionemu radcy prawnemu J. K. kara nagany będzie adekwatna do stopnia jego winy. Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę dotychczasowe wieloletnie wykonywanie zawodu przez radcę prawnego oraz brak podobnych przewinień radcy prawnego w przeszłości. Zdaniem Sądu wymierzona kara jest karą wystarczającą i odpowiednią oraz spełnia swoją funkcję w zakresie prewencji oraz jest środkiem dopingującym do wzmoczenia staranności o prawidłowe wykonywanie obowiązków radcy prawnego i dbanie o godność zawodu oraz służy zapobieżeniu popełnieniu podobnych przewinień w przyszłości.

Tym samym należy uznać, że nieprzestrzeżenie przez obwinionego radcę prawnego J. K. przepisów prawa stanowi uchybienie godności wykonywanego zawodu, co wyczerpuje przesłanki odpowiedzialności określone w art. 64 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy o radcach prawnych.

Nie powinna też umykać z pola widzenia wielokrotność działania obwinionego polegająca na ignorowaniu organów samorządu, która jednoznacznie świadczy o uporczywości w dopuszczaniu się nagannych zachowań.

W tej sytuacji orzeczenie łącznej kary nagany za każdy z czynów opisanych z pkt 1/, 2/, 3/ i 4/ uznać należy za współmierne do przewinienia.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd wydał na podstawie art. 706 ust 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 233) w związku z § 1 ust. 1 pkt 1) uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r.

w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Na powyższe koszty składają się: kwota (...)zł tytułem ryczału na podstawie uchwały (...)Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia dla Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Zielonej Górze oraz członków tego Sądu, kwota (...)zł tytułem kosztów administracyjnych związanych z działalnością tego Sądu oraz kwota(...)zł tytułem kosztów korespondencji w sprawie.

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)